

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Pârâți: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea articolului 11 alineatul (4) din A doua directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Structura și normele de aplicare ale sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată (JO 71, p. 1303), a articolului 6 alineatul (2) și a articolului 17 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Excluderea dreptului de deducere — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderile existente la intrarea în vigoare a Celei de a șasea directive — Reglementarea anterioară Celei de a șasea directive care prevedea excluderea dreptului de deducere pentru categorii de bunuri și de servicii prevăzute pentru utilizarea în cadrul transportului privat — Definiția categoriilor menționate

Dispozitivul

1. Articolul 11 alineatul (4) din A doua directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structura și modalitățile de aplicare ale sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări fiscale a unui stat membru care exclude deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă categoriilor de cheltuieli privind, pe de o parte, furnizarea unui „mijloc de transport individual”, de „hrană”, de „băuturi”, de „locuințe”, precum și „oferirea de activități de divertisment” membrilor personalului persoanei impozabile și, pe de altă parte, acordarea de „cadouri de afaceri” sau de „alte gratificații”.

2. Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, adoptate înainte de intrarea în vigoare a acestei directive, care prevede că o persoană impozabilă nu poate deduce integral taxa

pe valoarea adăugată plătită în momentul achiziționării anumitor bunuri și servicii care sunt utilizate parțial în scopuri private și parțial în scopuri profesionale de către personal, ci îl poate deduce numai până la concurența taxei pe valoarea adăugată aferente utilizării în scopuri profesionale.

3. Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru, după intrarea în vigoare a directivei menționate, să modifice o excludere a dreptului de deducere, modificare destinată, în principiu, restrângerii domeniului de aplicare al acesteia, fiind însă posibil ca, într-un caz individual și pentru un anumit exercițiu fiscal, domeniul de aplicare al acestei excluderi să fie extins, având în vedere caracterul forțat al regimului modificat.

(¹) JO C 55, 7.3.2009
JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Cauza C-542/08) (¹)

(Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Egalitate de tratament — Indemnizație specială de vechime pentru profesorii universitari prevăzută de o reglementare națională a cărei incompatibilitate cu dreptul comunitar a fost constatată printr-o hotărâre a Curții — Termen de prescripție — Principiile echivalenței și efectivității)

(2010/C 148/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Friedrich G. Barth

Pârâtă: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 39 CE și a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1. p. 11) — Reglementare națională care prevede o indemnizație specială de vechime pentru cadrele didactice universitare și a cărei incompatibilitate cu dreptul comunitar, în versiunea anterioară, a fost constatată prin Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01) — Reglementare modificată care, prin faptul că prevede suspendarea termenului de prescripție stabilit pentru solicitarea indemnizației în cauză numai de la data hotărârii menționate a Curții, dezavantajează cadrele didactice cărora nu li s-a acordat această indemnizație din cauza reglementării anterioare incompatibile cu dreptul comunitar

Dispozitivul

Dreptul Uniunii nu se opune unei reglementări precum cea din acțiunea principală, care supune unui termen de prescripție de trei ani cererile de plată a indemnizațiilor speciale de vechime de care a fost privat un lucrător care și-a exercitat dreptul la liberă circulație, anterior pronunțării Hotărârii din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01), din cauza aplicării unei reglementări interne incompatibile cu dreptul comunitar.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

(Cauza C-38/09 P) (¹)

[Recurs — Control exercitat de Curte — Regulamentele (CE) nr. 2100/94 și 1239/95 — Agricultură — Protecție comunitară a soiurilor de plante — Caracterul distinctiv al soiului candidat — Notorietatea soiului — Probă — Soiul de plantă SUMCOL 01]

(2010/C 148/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ralf Schröder (reprezentant: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) (reprezitanți: M. Ekvad, B. Kiewiet, agents, A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 19 noiembrie 2008, Schröder/OCSP (T-187/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare introdusă împotriva Deciziei camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 2 mai 2006 de respingere a cererii de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă „SUMCOL 01” — Caracterul distinctiv al soiului candidat — Elemente care pot fi luate în considerare pentru stabilirea notorietății unui soi — Aprecieri eronate a faptelor — Încălcarea dreptului de a fi ascultat în justiție

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Schröder la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-64/09) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/53/CE — Articolul 5 alineatele (3) și (4), articolul 6 alineatul (3), precum și articolul 7 alineatul (1) — Transpunere neconformă]

(2010/C 148/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: P. Oliver și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezitanți: G. de Bergues și A. Adam, agenți)